

Lög

72
27. júní

um

afsals- og veðmálabækur Mýra- og Borgarfjarðarsýslu.
Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Áður en liðinn er mánuður frá staðfestingu laga þessara skal sýslumaðurinn í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu gefa út áskorun til allra þeirra, er telja sig eiga hlutbundin rjettindi yfir fasteignum í þeirri sýslu, þar á meðal rjettindi yfir húsum, sem standa kunna á landi annars manns eða lóð, um að tilkynna þau innan 18 mánaða frá útkomudegi þess eintaks Lögbirtingablaðsins, sem flytur áskorunina fyrsta skifti, á skrifstofu sýslumanns og skila þangað skjölum þeim, sem í 4. og 5. gr., sbr. 7. gr., segir, enda hafi þau skjöl ekki verið afhent á skrifstofu sýslunnar eftir 12. nóv. 1920.

2. gr.

Áskorun samkvæmt 1. gr. skal birta í Lögbirtingablaðinu, og auk þess í 2 blöðum, sem gefin eru út í Reykjavík, og í 1 blaði í hverjum hinna kaupstaçanna, þar sem blað eða blöð eru gefin út, þegar birta á áskorun. Birta skal áskorun þrisvar sinnum í hverju blaða þessara, með þriggja mánaða bili milli hverrar birtingar. Ennfremur skal festa áskorun upp í þinghúsi hvers hrepps í sýslunni.

3. gr.

Jafnskjótt sem skjöl þau, sem í 4. og 5. gr., sbr. 7. gr., segir, berast á skrifstofu sýslunnar, skal sýslumaður rita á þau vottorð um móttöku þeirra. Svo skal hann og rita hjá sjer athugasemd um tilkynningar um rjettindi, sem engin skjöl fylgja. Að liðnum 18 mánaða frestinum, samkvæmt 1. gr., skal sýslumaður gera afsals- og veðmálabækur af nýju, eftir gögnum þeim, sem honum hafa borist og þinglýst hefir verið fyrir 12. nóv. 1920 eða þinglýst verður eftir þann tíma, sbr. 10. gr., samkvæmt gildandi lögum, og geta þess við hvert skjal og tilkynningu, bæði í afsals- og veðmálabók og registrum, með skírskotun til laga þessara, hve nær því eða henni var veitt móttaka.

4. gr.

Sönnun fyrir eignarrjetti að fasteign skal færa með afsalsbrjefi eða öðrum skjölum, sem í þess stað koma, ef þess er kostur. Nú er það ekki unt, og getur þá vottorð sýslumanns um það, að eignin sje vitanlega eign aðilja, komið í stað heimildarskjals, enda skal skrá vottorðið í afsals og veðmálabækur og geta þess í registrum. Nú er hvorugra þessara gagna kostur, og er aðilja þá rjett að leita eignardóms að eigninni, og skal mál í því skyni fara eftir fyrirmælum 9. og 10. gr. laga nr. 46, 10. nóv. 1905, að undanteknum sjerstöku ákvæðunum í greinum þessum um hefð.

5. gr.

Nú telur maður sig hafa takmörkuð hlutbundin rjettindi yfir fasteign, og skal hann þá sanna þau með frumriti skjals þess, sem rjettindin hafa verið skráð á, ef grundvallarreglur tilsk. 9. febr. 1798 og laga nr. 18, 4. nóv. 1887, 7. gr., taka til þess. Ef rjettindin hafa verið skráð á skjál annars eðlis, má sanna þau með eftirriti, staðfestu af þar til hæfum embættismanni. Ef skjál telst glatað, er rjett að leita ógildingardóms, svo sem lög mæla, og verður þá sá dómur heimildarskjál. Nú verður ekki svo með farið, og er aðilja þá rjett að höfða mál gegn eiganda fasteignar eða öðrum, sem vefengir rjett hans, til viðurkenningar rjettindum sínum, og kemur viðurkenningardómur þá í stað heimildarskjals.

6. gr.

Rjettindi þau, er þinglýsa þarf að lögum og aðilji hefir ekki haldið við lögum þessum samkvæmt, með því að tilkynna eignarrjett sinn eða fá vottorð sýslumanns um hann samkvæmt 4. gr., með því að skila skjali samkvæmt 4. og 5. gr. eða taka út stefnu til ógildingardóms, eignardóms, eða viðurkenningardóms, samkvæmt sömu greinum, áður en liðinn er 18 mánaða fresturinn eftir 1. gr., skulu víkja fyrir rjettindum, sem stofnuð voru fyrir 12. nóv. 1920 og haldið hefir verið við lögum þessum samkvæmt, nema sannað verði, að eigendur rjettindanna hafi vitað um rjettindi þau, er ekki hefir verið haldið við með ofanefndum hætti. Um innbyrðis afstöðu rjettinda, sem ekki hefir verið haldið við samkvæmt lögum þessum og þinglýsa þarf, og um afstöðu þeirra gagnvart slíkum rjettindum, stofnuðum eftir 12. nóvember 1920, fer samkvæmt tilsk. 24. apríl 1833 og opnu brjefi 28. apríl 1841, þannig að framvísun skjals, vottorð sýslumanns samkvæmt 4. gr. og afhending ógildingardóms eða viðurkenningardóms, sbr. 4. og 5. gr., skifta sama máli sem innritun skjals eða þinglýsing (sbr. 10. gr.), svo sem við á.

7. gr.

Ákvæði undanfarandi greina taka og til rjettinda yfir skipum, samkvæmt II. kap. siglingalaga, nr. 56, 30. nóv. 1914, sjálfsvörsluveðs í lausafje

og annara rjettinda, sem þinglýsa þarf og bókuð eru í afsals- og veðmálabækur. **72**
27. júní

8. gr.

Í áskorun samkvæmt 1. gr., sbr. 2. gr., skal einnig skorað á alla þá, sem hafa í vörslum sínum gildandi skrár eða önnur gildandi gögn, þar sem ákveðin eru landamerki milli jarða í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, að skila þeim á skrifstofu sýslunnar innan loka 18 mánaða frestsins samkvæmt 1. gr. Skal sýslumaður síðan gera landamerkjabækur sýslunnar eftir framkomnum gögnum. Nú koma gögn ekki fram áður en frestur er liðinn, og skal þá ákveða merki samkvæmt fyrirmælum landamerkjagalaganna.

9. gr.

Ríkissjóður greiði kostnað af birtingum áskorunar samkvæmt 2. gr. og endurnýjun afsals- og veðmálabóka og landamerkjabóka.

Dómsmálaráðherra skal heimilt að veita þeim, sem mál kunna að höfða til ógildingar eða viðurkenningar samkvæmt 4. og 5. gr., sbr. 7. gr., unanþágu frá greiðslu rjettargjalda í hjeraði.

10. gr.

Ekki skal þinglýsa skjölum (sbr. 4., 5. og 7. gr.) af nýju, sem bera það með sjer, að þeim hafi verið þinglýst fyrir 12. nóv. 1920. Önnur skjöl skal innrita og þinglýsa þeim á kostnað aðilja, ef hann óskar þess, gildandi lögum samkvæmt.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið í Reykjavík, 27. júní 1921.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.